

Bona tarda.

Sr. Director, Srs. professors, alumnes i distingits pares, senyores i senyors:
Se m'ha demanat que faci el discurs de final de curs amb el lema l'OU I EL DRAC, i amb molt de gust us dic:

Els nostres alumnes de batxillerat artístic van rebre l'encàrrec de decorar un espai expositiu a l'Auditori. Per fer-ho es van inspirar en un animal fabulós, un drac.

L'ou és l'organisme més versàtil de la naturalesa, ja que pot donar origen a una papallona o un tiranosaurus, per què no a un drac?

Ou i drac són els dibuixos que podeu contemplar decorant l'espai del gimnàs, són el resultat del seu treball creatiu.

El drac és present a Catalunya des de l'Edat Mitjana de la mà de sant Jordi el qual va ser un soldat romà cristià que fou decapitat el 23 d'abril de l'any 303 per ordre de l'emperador Dioclecià a la ciutat de Lida, a la península Anatòlica. Va ser canonitzat pel Papa Gelasi I l'any 494. La ciutat de Lida es va convertir en lloc de pelegrinatge i de miracles. Posteriorment, en el segle XII, la *Llegenda Daurada* donà origen als contes de princeses i dracs. En la simbologia cristiana sant Jordi representa el creient; el cavall blanc, l'església i el drac, el paganisme, la idolatria, la temptació i Satanàs. Des del segle I d.C. l'Apocalipsi de sant Joan identifica el mal amb un drac de set caps. La Catalunya cristiana es referma en les seves creences representant en la porta de Sant Lu a la Catedral de Barcelona un cavaller lluitant contra un griu, meitat àliga, meitat lleó; igualment a la porta de la Generalitat del carrer del Bisbe es representa Sant Jordi matant el drac, obra de Pere Joan que data de l'any 1408. A principis del segle XX, Antoni Gaudí va dissenyar la façana de la casa Batlló del Passeig de Gràcia inspirant-se en la llegenda de sant Jordi i el drac. A la teulada de l'edifici hi ha una creu que és el puny de l'espasa clavada en l'espina del drac, la façana té les escates del seu cos, les balconades són els cranis dels homes cruspits pel monstre i a la part inferior hi ha els ossos dels morts.

Queda palès que el drac és un motiu d'inspiració a casa nostra, però té el seu origen a la Xina. Sembla ser que el primer emperador xinès brandia una serp en el seu estendard i que va anant conquerint terres d'altres tribus alhora que afegia al seu emblema els animals de les tribus derrotades; és allò d'assimilar la força de l'enemic per reforçar la pròpia. La dinastia Han té el drac com a animal emblemàtic, el qual presenta tronc de serp, escates de peix, cua de balena, banyes de cérvol, cara de camell, urpes d'àliga,

orelles de bou, peus de tigre, ulls de llagosta, i ocasionalment ales de rap penat. D'aquesta barreja podem deduir que es tracta d'una criatura de disseny. Crec que aquesta és l'explicació més plausible de la construcció d'aquest animal fabulós. Posteriorment l'home li ha adjudicat una gamma il·limitada de poders sobrenaturals, així és capaç d'adoptar la mida d'un capoll de seda o de tot l'univers, de volar entre els núvols o d'amagar-se sota l'aigua, de transformar-se en aigua o en foc, de tornar-se invisible o de brillar en l'obscuritat. Un ésser que domina l'aigua, la terra, l'aire i el foc, no és rar que el drac passi a ser el símbol de poder i de l'èxit.

Hi ha una altra explicació més poètica de l'origen del drac. Es tracta d'una llegenda xinesa que explica que una carpa des del riu estant va veure un turó molt bonic i va decidir visitar-lo, va nedar contra corrent, va salvar salts d'aigua, va agafar embranzida, va saltar fora de l'aigua i tot just quan passava per sobre del turó es va convertir en drac. D'aquesta història se'n deriva que el drac estigui relacionat amb l'aigua, els rius i la pluja, i el seu domini.

La carpa ha vist el bonic turó i vol atansar-s'hi, es pregunta què hi ha allà dalt, la pregunta obra la seva consciència a nous espais d'exploració. La guia un motiu estètic i una meta clara. Quina lliçó ens deixa la carpa?

La motivació la fa superar-se, i qui es supera és més gran que ell mateix, guanya en una competició íntima i el porta més enllà dels seus límits, és a dir, literalment vola per sobre d'ell mateix. Tots tenim més recursos que no ens pensem. Gràcies als nostres projectes estem oberts cap a dalt. La carpa va decidir superar la llei de la gravetat i guiar-se per la llei de l'esperit. La carpa no salta per obligació sinó per entusiasme, que trist seria el contrari! Té determinació, és capaç de mantenir l'esforç enfront de l'adversitat.

Una carpa no pot tenir intel·ligència capaç de dirigir-se per objectius, ni posar en marxa tota la maquinària cerebral i muscular per obtenir un resultat tan espectacular. Nosaltres si tenim la capacitat de dirigir les operacions mentals tota la vida per nous projectes, poètics i creadors que l'ennobliran i l'alegraran. Fiedric Nietzsche coneixia, sens dubte, aquesta faula de la carpa, ja que va dir: *Qui té quelcom per què viure serà capaç de suportar el com.* Nosaltres som capaços d'esforçar-nos, d'aguantar molèsties, i de guiar-nos per recompenses llunyanes. Tenim la capacitat de decidir, de plantejar el futur i de controlar els nostres impulsos, tot plegat ens fa evolucionar.

Nosaltres formem part d'una societat que ens educa per desenvolupar la nostra intel·ligència, i per aconseguir-ho l'entrenem. Entrenar-se és humà, no és animal, entrenar-se és enfortir, desenvolupar o perfeccionar competències amb vistes a un fi. La societat ens educa donant-nos

instrucció i ajudant-nos a formar el caràcter, és a dir, una personalitat apresada, dissenyada per nosaltres, que és en definitiva el nostre gran projecte, que no ha de ser producte de la casualitat.

El drac, potser, és glamuròs, i la carpa, humil. Al drac gairebé sempre li toca fer el paper de dolent, potser per això la Xina actual l'ha canviat per l'os panda per representar-la. D'altra banda la carpa s'ha superat, volant per sobre de si mateixa.

Aquest discurs no és un comiat sinó un compromís. El vostre de continuar la vostra educació, és a dir, la instrucció i la formació del caràcter; el nostre, el de continuar cercant l'excel·lència en la feina.

Bona tarda i bona sort.

Eduard Ocón Csefko
Professor Geografia i Història

Juny de 2012